

både med bankpakke og kreditpakke og med fremrykning af investeringer i transportsektoren, har en meget bred kreds af partier, der står bag et initiativ, som afhjælper den krise, som hele samfundet er i. Og det synes jeg egentlig er langt vigtigere end den flade og endimensionelle debat, som vi hørte i det sidste indlæg.

Tak for tilliden og opbakningen.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til skatteministeren. Da der ikke er flere, som ... Undskyld, så skal jeg bede skatteministeren ... Er det til anden runde? Javel. Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:23

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

O.k., jeg begik en fejl. Jeg overså, at regeringen har fremrykket byggeri af motorveje. Jeg må indrømme: Den form for kriseløsning går vi ikke ind for. Vi går ind for, at det, der skal investeres i, er skoler, ældreomsorg, velfærd og klima og ikke det, der er det modsatte af at gøre noget for klimaet, nemlig motorveje. Det beklager jeg.

Men når jeg så ellers ser på, hvad det var, jeg sagde, og som bare bliver afvist, så var det væsentligste argument i det, jeg sagde, at det her ikke er en likviditetskrise. Det her er en ordrekris. Det er, fordi Danfoss ikke har ordrer, at de fyrer folk. Det er, fordi Danish Crown har kørt deres grise til polske kolonnearbejdere i Tyskland, der stort set ikke får løn for at slagte grisene, at der er blevet fyret slagteriarbejdere i Danmark. Det er, fordi der ikke er efterspørgsel efter vindmøller, at vindmølleindustrien fyrer folk. Det er ikke, fordi de mangler likvider. Det er, fordi de mangler ordrer.

Det er der, regeringen går fuldstændig galt i byen – og jeg ser igen bort fra betonen på motorvejene – ved at fastholde anlægsstoppet ude i kommunerne, ved at nægte at give los af penge til klimainvesteringer, nægte at give los af penge til, at man kan begynde at forny de skoletoiletter, som regeringen ellers gjorde til et stort nummer i sidste valgkamp. Og det er jo, fordi arbejdsløsheden i regeringens optik ikke har nået et niveau endnu, hvor man synes man for alvor skal gøre noget ved det.

Når jeg sagde før, at arbejdsløshed – i hvert fald på det niveau, den er nu – for regeringen ikke er et problem, men en del af løsningen, så er det, fordi den liberale tankegang om, hvordan man løser en krise, er, at arbejdsløsheden skal

stige for at presse lønningerne ned. Det er det, det går ud på, og det er jo derfor, vi hørte en nationalbankdirektør sige: Arbejdsløsheden skal op. Det er derfor, vi har hørt en finansminister holde utallige foredrag om, at arbejdsløsheden er for lav, og at vi får overophedning. Og det er derfor, jeg godt vil vove den påstand, at det er, fordi man endnu ikke ser det som et problem, men mere som en del af en løsning, at arbejdsløsheden stiger.

Men i hvert fald – og det kan vi jo så diskutere, det er også et ideologisk slagsmål, det bør vi også gerne tage her i Folketinget – kan man se, at alt det, regeringen hidtil har gjort, er at lave likviditetspakker til banker og til erhvervsliv. Men den har ikke gjort noget for virkelig at sætte gang i beskæftigelsen, der hvor der er brug for det – på velfærdsområdet og på klimaområdet.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Vi tager de eventuelle spørgsmål til hr. Frank Aaen bagefter. Der skal jeg så bede hr. Frank Aaen komme op, hvis hr. Niels Helveg Petersen har spørgsmål til hr. Frank Aaen.

Skatteministeren.

Kl. 16:26

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil bare sige, at det igen er et fortegnet billede, der tegnes. Vi har i finanslovaftalen sat penge af til, at kommunerne har mulighed for at udvide deres anlægsbudgetter; vi har faktisk aftalt, at der skulle være en særlig pulje netop til renoveringer af skolerne. Vi har sikret, at der er penge til rådighed til at sætte gang i noget. Vi har ikke et anlægsstop, vi har haft et anlægsloft med hensyn til kommunerne, fordi vi ville være sikre på, at der var styr på samfundsøkonomien, dengang vi vedtog finansloven.

Nu har vi efterfølgende sagt, at der er kommet en så stor økonomisk nedtur, at der er behov for at lave vækstpakker. Der har vi ved den først givne lejlighed, der var, taget fat – og på hvad? Ja, det var på den transportaftale, som et bredt flertal i Folketinget står bag. Den der endimensionale tankegang, at hvis vi ikke løser alt på én gang, her og nu, så har vi ikke løst noget som helst, synes jeg ikke er rimelig, gavnlig eller klædelig.

Jeg synes, at vi over for hinanden skal acceptere, at vi tager en række forskellige initiativer, som hver for sig er med til at løfte os fremad. Og det her initiativ med kredit og likviditet til virk-